

Сьогодні в університеті на базі чотирьох навчально-наукових інститутів планується проведення II етапу педагогічного експерименту щодо оцінювання залишкових знань студентів у формі онлайн комп'ютерного тестування і ми маємо надію на успішне його проведення.

Отже, контроль, результатом якого є певна оцінка, має бути систематичним, освітнім, діагностичним, виховним, мотиваційно-стимулюючим, розвиваючим, керованим, оцінюючим, всебічним, об'єктивним, неупередженим, відкритим, гласним.

Одним з найважливіших завдань сучасної освіти повинно стати пошук шляхів підвищення якості освітнього процесу, що являється перспективним напрямком нашого дослідження і яке потребує подальшого вивчення та впровадження в системі вищої освіти.

1. Закон України «Про освіту» // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, № 38-39, ст.380. 2. Закон України «Про вищу освіту» // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 37-38, ст. 2004. 3. Альохіна Г.М. Якість освіти у контексті сучасних трансформацій вищої освіти / Г.М.Альохіна // Вища освіта України. – 2014. – №3 (дод.1): Європейська інтеграція вищої освіти України в контексті Болонського процесу: тематичний вип. – К., 2014. – С. 124-127. 4. Луговий В.І. Якість вищої освіти в Україні: проблеми забезпечення та визнання / В.І.Луговий, Ж.В.Таланова // Вища освіта України. – 2013. - №3 (дод.2): Європейська інтеграція вищої освіти України в контексті Болонського процесу: тематичний вип. – К., 2013. – С. 6-10. 5. Розвиток системи забезпечення якості вищої освіти в Україні: інформаційно-аналітичний огляд [Добко Т., Золотарьова І., Калашиківа С. та ін.]; за заг. ред. С.Калашиківої та В.Лугового. – К.: ДП «НВЦ «Пріоритети», 2015.– 84 с.

Калінська О.П.

Національний університет «Львівська політехніка»

АКТУАЛІЗАЦІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ АКТИВНОСТІ ВИКЛАДАЧА ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН ЯК УМОВА РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Розвиток педагогічної майстерності викладача економічних дисциплін – це доведення педагогічної майстерності викладача до вищого ступеня, її вдосконалення, розвиток, від чого залежить якість підготовки фахівця із вищою освітою для економічної галузі господарювання.

Суть педагогічної майстерності у тому, що, «з одного боку, це інтегральна якість, властивість особистості, і, як будь-яка інша якість, вона формується в діяльності; з іншого боку – це процес і результат діяльності» [1, с. 58]. Як зауважує А. Грушка – «педагогіка та економіка щільно пов'язана з вихованням майбутнього покоління, адже взаємодія бізнесу та освіти в сучасному суспільстві зросла на багатьох рівнях: визначається конкуренція споживачів, інтеграція людей, заснована на розширенні споживання. Тому відставання педагогіки від економіки незмінно веде до більшої ідеологічно-традиційної освіти, без злиття педагогічного та економічного мислення. Тому педагогам варто поєднувати свої психолого-педагогічні знання, для того, щоб мати розвинене педагогічно-економічне мислення, економічну культуру для подальшої побудови професійної діяльності з суб'єктами освітнього процесу» [2, с. 6].

В ідеалі, як зауважує Л. Сушенцева, загальні цілі освіти повинні створювати гармонійну триєдність та забезпечити переосмислення багатьох позицій у всьому освітньому процесі. Це стосується мети, змісту, форм, методів і засобів навчання й виховання та переосмисленні ролі особистості педагога професійного навчання, вимог до рівня його загального та професійного розвитку, фахової майстерності тощо. Тому

особливого значення у підготовці педагога набуває ефективна система формування його професійної мобільності, яка є основою його педагогічної майстерності [3].

Педагогічна активність викладача економічних дисциплін реалізується через самостановлення, знаходження ним себе, свого професійного образу – неповторної креативної індивідуальності. Водночас, самоставлення викладача, як процес формування настанов, не може бути вирішене у процесі навчання, оскільки потребує діяльності з управління процесом професійно-творчого становлення студента, що включає: освоєння норм професійно-педагогічної діяльності; творчого саморозвитку; професійно-суб'єктного самоствердження у творчій діяльності, що опікує сферу його перетворювального ставлення до самого себе як індивіда, індивідуальності, особистості, суб'єкта педагогічної діяльності, а також відповідних їм функцій. Тому актуалізація педагогічної активності викладача економічних дисциплін відбувається у процесі розвитку його педагогічної майстерності за схемою на рис. 1.

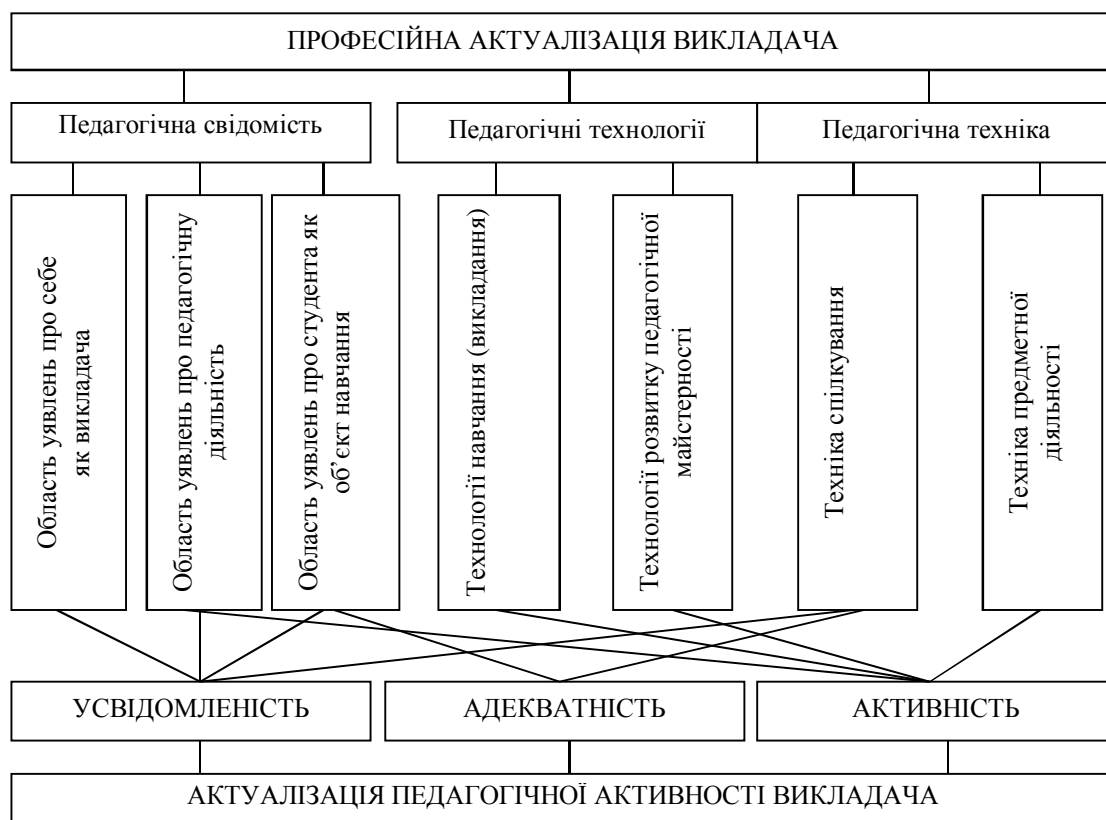

Рис. 1. Актуалізація педагогічної активності викладача

Не менш важливим завданням є створення науково-методичного середовища для обміну досвідом викладачів економічних дисциплін. Недооцінювання змістових аспектів методичного середовища кафедри, факультету, інституту, університету породжує хибне розв'язання багатьох педагогічних проблем, пов'язаних насамперед з підготовкою конкурентоспроможних кадрів у сфері економічної освіти.

Викладач економічних дисциплін виявляє суб'єктність не тільки в процесі передавання навчальної інформації, а й у тому, що він сам здобуває знання і відкриває їх у ролі дослідника. Це зумовлює потребу в інноваційних програмах, побудованих на альтернативній основі. Вони дають змогу учасникам освітнього процесу на новому рівні взаємодіяти, обмінюватися досвідом, самовизначатися як суб'єктам, особам і творцям педагогічного середовища, що є чинником їхнього професійного саморозвитку. Створення науково-методичного середовища для обміну досвідом викладачів економічних дисциплін передусім забезпечить визначення траєкторії розвитку педагогічної майстерності викладача економічних дисциплін у ВНЗ.

Як висновок, слід відзначити, що всі наведені складові компоненти актуалізації педагогічної активності викладача економічних дисциплін представляють єдине ціле. Проте, формування і розвиток педагогічної майстерності – складний і тривалий процес, що вимагає досить зусиль та практики. Зазначені структурні компоненти для підвищення професійних якостей вимагають неабиякої майстерності від педагога.

1. Кримська Г. І. *Шляхи підвищення професіоналізму та продуктивності діяльності майбутнього педагога* / Г. І. Кримська // *Проблеми формування особистості вчителя та шляхи його підготовки до всебічного розвитку учня : тези доповідей науково-практичного семінару*. – Луцьк, 1989. – С. 57–59., 2. Gruschka A. *Pädagogik und Marketing* http://www.pedocs.de/volltexte/2013/5882/pdf/Gruschka_Paedagogik_und_Marketing.pdf. *Pädagogische Korrespondenz*, 1991. - 6 S. – 15 s., 3. Сушенцева Л.Л. *Мобільність майбутнього педагога професійного навчання* / Л.Л. Сушенцева / [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://lib.iitta.gov.ua/1309/1/stattja_poland_2013_sushenceva.pdf. - Заголовок з екрана.

Ієвлєв О.М.

Національний університет «Львівська політехніка»

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ МОБІЛЬНОСТІ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІН ЗАГАЛЬНОГО ТА ФАХОВОГО ЦИКЛІВ В УМОВАХ МАГІСТРАТУРИ

Розвиток ринкових відносин, який супроводжується кризовими явищами в економіці, впровадження інформаційних технологій, призвів до того, що перевагу на ринку праці мають професійно мобільні фахівці [3, с. 569].

Професійні знання, вміння та навички (компетентності) здобуті під час навчання на базовій (першій) освіті вже не можуть забезпечити належний рівень виконання професійних обов'язків на робочому місці протягом життя. Через це людина має працювати над вдосконаленням власної професійної компетентності шляхом навчання, перепідготовки, підвищення кваліфікації тощо.

Спад укомплектованості педагогічними кадрами, перш за все, у професійній та середній освіті, відкриває можливості для працевлаштування мобільних фахівців із базовою непедагогічною освітою за умови їх подальшого навчання на педагогічних спеціальностях в умовах магістратури.

У цьому випадку виникає завдання формувати професійно-педагогічну мобільність таких фахівців, яка є, за нашим визначенням, інтегративною якістю особистості, що дозволяє поєднувати теоретичну та практичну готовність до здійснення педагогічної діяльності (професійна педагогічна компетентність), бути соціально активною, конкурентоздатною, професійно компетентною (володіти ґрунтовними знаннями за обраним фахом), здатною до самореалізації, саморозвитку, самоосвіти, творчості в умовах набуття педагогічного фаху і модернізації власної професійної діяльності як стратегічної мети життя.

Отже, для того щоби людина ефективно реалізувалась в професії педагога вона: має мати професійні знання (здобуті під час здобуття базової непедагогічної освіти); обрати професію педагога як стратегічну мету життя (що пов'язано із еталонами особистості); прагнути до самореалізації, саморозвитку, самоосвіти, творчості (що пов'язано із її якостями/рисами).

В умовах магістратури при навчанні на педагогічних спеціальностях формування професійно-педагогічної мобільності відбувається під час вивчення дисциплін як загального циклу: «Психопедагогіка управління», «Загальна педагогіка» тощо, так і професійного циклу: